

Dušan Ludvik

OSTRICE

34. Ogrevali smo vam copatke, da bi sploh shodili,
v zahvalo smo po glavi in po žepu jih dobili,
dobrota je sirota, vsakogar enkrat obiše,
nas vodi v sirotišče, parvenije na smetišče.
35. Šest dni garali, sedmega počivati začeli,
zdaj pa manir balkanskih smo se že tako navzeli,
da vsak bi le še tržil, delal pa mordà kak osel,
zabit ko noč, a prepošten za goljufivi posel.
36. Ni dolgo, kar goljufni tat
poštenosti se je zaobljubil,
ukraden hram proda za grad,
preden se folk zave, že dvakrat ga je oskubil.
37. Še tisto malo, kar je naše,
naš ljubi sosed zase si pobaše;
kdor kot za *svoje* jemlje *tuje*, ta je tat,
kdor *drugim* pušča *naše* – pa podrepni gad.
38. Čemù ti zakon, rabiš silo,
saj glavno je vendàr število!
Spoznaj: priljuden pes je hrt,
a mnogo hrtov – zajčja smrt.
39. Kaj ne veš, da je narobe
lumpom gledati pod zobe,
kdor svojčas je znal ubiti,
spet bo hotel glavni biti!
40. Kakršna stranka, tak pajdaš – koj na začetku laž,
kar je še čisto, greš in če le moreš, zasvinjaš,
znaš le gobcàti, zase in za svoje stran jemati –
pač: šentflorjanska miselnost, balkanska sprijenost.